

Veliki tjedan

Veliki se tjedan ne može svesti na puko sjećanje, jer u njemu nam je predloženo otajstvo Isusa Krista, koje se nastavlja u našim dušama; kršćanin ima biti alter Christus, ipse Christus, drugi Krist, sam Krist.

26.03.2021.

Tragedijom Kristove Muke ispunja se naš vlastiti život i povijest svega čovječanstva. Veliki se tjedan ne može svesti

na puko sjećanje, jer u njemu nam je
predočeno otajstvo Isusa

Krista, koje se nastavlja u našim
dušama; kršćanin ima

biti *alter Christus, ipse Christus*, drugi
Krist, sam Krist.

Krštenjem je svaki čovjek postao
svećenik svog vlastitog

bivstvovanja, tako da prinosi
duhovne i Bogu ugodne žrtve

po Isusu Kristu (1 Pt 2,5), da svaki
svoj čin ostvari u duhu

poslušnosti prema božanskoj volji i
da se tako nastavi poslanje

Bogo-čovjeka. (...)

Sada, dok je riječ o onim trenucima
Kalvarije u kojima je

Isus već bio mrtav i dok još nije
nastupio njegov slavni trijumf,

nadaje nam se dobra prilika da preiskušamo svoju

želju za kršćanskim životom i želju za svetošću, da jednim

činom vjere odgovorimo na svoje slabosti i da s povjerenjem

u Božju moć donesemo odluku da ćemo staviti ljubav u prilike

našeg svakodnevnog života. Iskustvo grijeha mora nas

zaboljeti i dovesti do zrelije i dublje odluke da budemo vjerniji,

da budemo zaista sjedinjeni s Kristom i – bilo to kako

bilo – da ustrajemo u onom svećeničkom poslanju koje je On

naložio svim svojim učenicima bez razlike, i koje nas pokreće

da budemo sol i svjetlo svijeta (usp.
Mt 5,13-14).

Susret s Kristom, 96

**Mora nas ponukati da se udubimo
u neizmjerje ljubavi Božje**

Pomisao na Kristovu smrt pretvara
se u poziv da sasvim

iskreno pristupimo k svojim
redovnim dužnostima i da ozbiljno

shvatimo vjeru koju isповиједамо.
Veliki tjedan stoga

nije neki u zgrade stavljeni
posvećeni umetak unutar cjeline

života koji pokreću samo zemaljski
interesi; Veliki tjedan

mora nas ponukati da se udubimo u
neizmjerje ljubavi

Božje, tako da bismo je riječju i
djelima mogli objaviti ljudima. (...)

Život, sama duša ono je što Gospodin ište.

Ako smo tašti i mislimo samo na našu vlastitu udobnost, ako

život drugih pa i cijeli svijet samo doživljavamo u odnosu na

sebe, onda nemamo pravo da se zovemo kršćanima i da se

držimo za Kristove učenike.

Potrebno je predanje djelima i

istinom, a ne samo riječima (1 Iv
3,18). Ljubav prema Bogu

poziva nas da na sebe uzmemo križ,
da na svojim ramenima

osjetimo teret cijelog čovječanstva i
da prema životnim uvjetima

svoga staleža i svog rada ispunimo
ujedno jasne i ljubazne

zamisli volje našega Oca. Gospodin nastavlja dalje:

Tko ne nosi svoj križ i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik (Lk 14,27).

Prihvatimo bez straha volju Božju, čvrsto odlučni da

ćemo cio svoj život izgraditi prema nauci i zahtjevima svoje

vjere. Sigurno ćemo naići na patnju, borbu i bol, no ako mi

zaista vjerujemo, nikada se nećemo osjećati nesretnima. U

samom bolu, pa čak i u klevetama, doživjet ćemo sreću, koja

nas nuka da ljubimo druge, tako da i oni sudjeluju u našoj

nadnaravnoj radosti.

Simbol Otkupljenja

Ne smijemo na to zaboraviti: u svim ljudskim

djelatnostima trebaju nam muškarci

i žene s Križem Kristovim u svom životu i djelovanju;

s Križem uzdignutim, vidljivim, okrepljujućim; simbolom mira i radosti, simbolom Otkupljenja,

jedinstva ljudskog roda, ljubavi koju je Bog

Otac, Bog Sin i Bog Duh Sveti,
Presveto Trojstvo

imalo i nastavlja imati za čovječanstvo.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/veliki-tjedan-2/](https://opusdei.org/hr-hr/article/veliki-tjedan-2/)
(13.07.2025.)